

Technika Regulacji	
Kierunek <i>Informatyczne Systemy Automatyki</i>	Termin <i>Czwartek TP 17⁰⁵ – 18⁴⁵</i>
Imię, nazwisko, numer albumu <i>Mikołaj Nowak 280082, Jakub Janiczuk 280141</i>	Data <i>23.06.2025</i>
Link do projektu https://github.com/devvoid-of-thought/Technika_Regulacji	

SPRAWOZDANIE – MINIPROJEKT 34

Spis treści

1 Zadanie 1	1
1.1 1a	1
1.2 1b	2
1.3 1c,d,e	5
2 Zadanie 2	6
3 Zadanie 3	18
4 Wnioski	25
4.1 Zadanie 1	25
4.2 Zadanie 2	25
4.3 Zadanie 3	25

1 Zadanie 1

1.1 1a

Dla obiektów opisanych równaniami różniczkowymi należało wyprowadzić równania dla dwóch różnych czasów próbkowania. Wybrane czasy próbkowania: 0.1s oraz 0.01s.

$$\begin{array}{l} \text{I } y'' + 3y' + y = \sin(\omega t) \\ \text{II } y'' + y' - 2y = 0 \\ \text{III } y'' + 3y' + y = t \end{array}$$

Równania różnicowe dla 0.1s:

$$\begin{array}{l} \text{I } 1.15y[k+1] - 1.99y[k] + 0.85y[k] = 0.01 \sin(0.1k\omega) \\ \text{II } 1.05y[k+1] - 2.02y[k] + 0.95y[k] = 0 \\ \text{III } 1.15y[k+1] - 1.99y[k] + 0.85y[k] = 0.01k \end{array}$$

Równania różnicowe dla 0.01s:

$$\begin{array}{l} \text{I } 1.015y[k+1] - 1.9999y[k] + 0.985y[k] = 0.0001 \sin(0.01k\omega) \\ \text{II } 1.005y[k+1] - 2.002y[k] + 0.995y[k] = 0 \\ \text{III } 1.015y[k+1] - 1.9999y[k] + 0.985y[k] = 0.0001k \end{array}$$

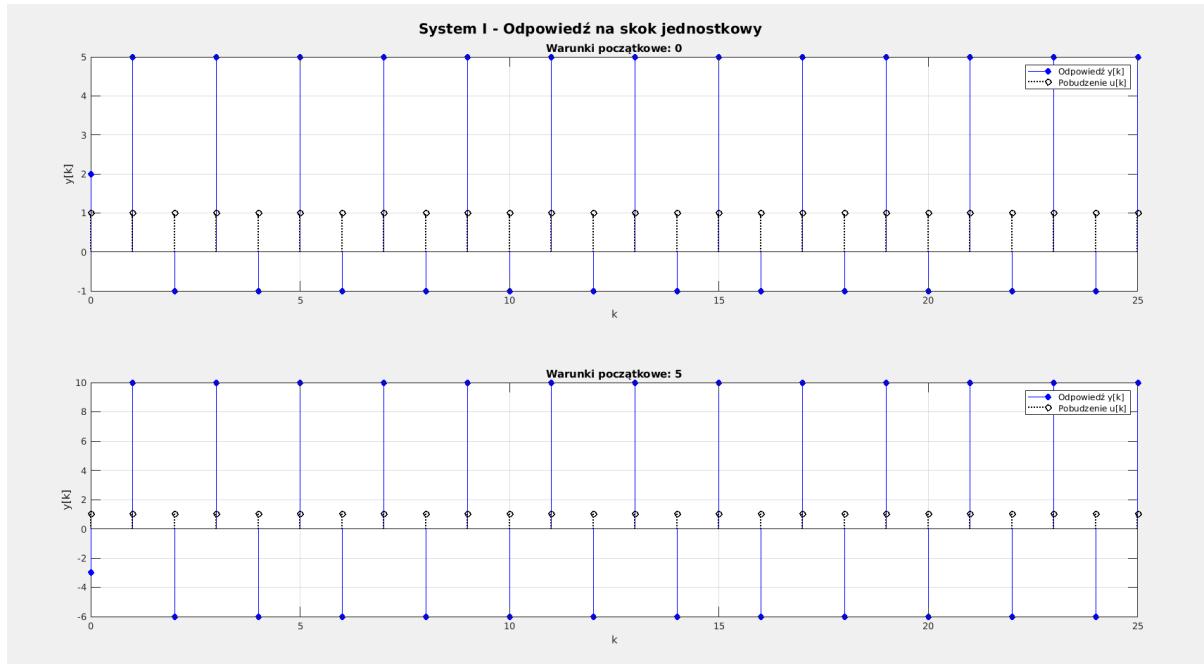
1.2 1b

Dla systemów opisanych równaniami różnicowymi :

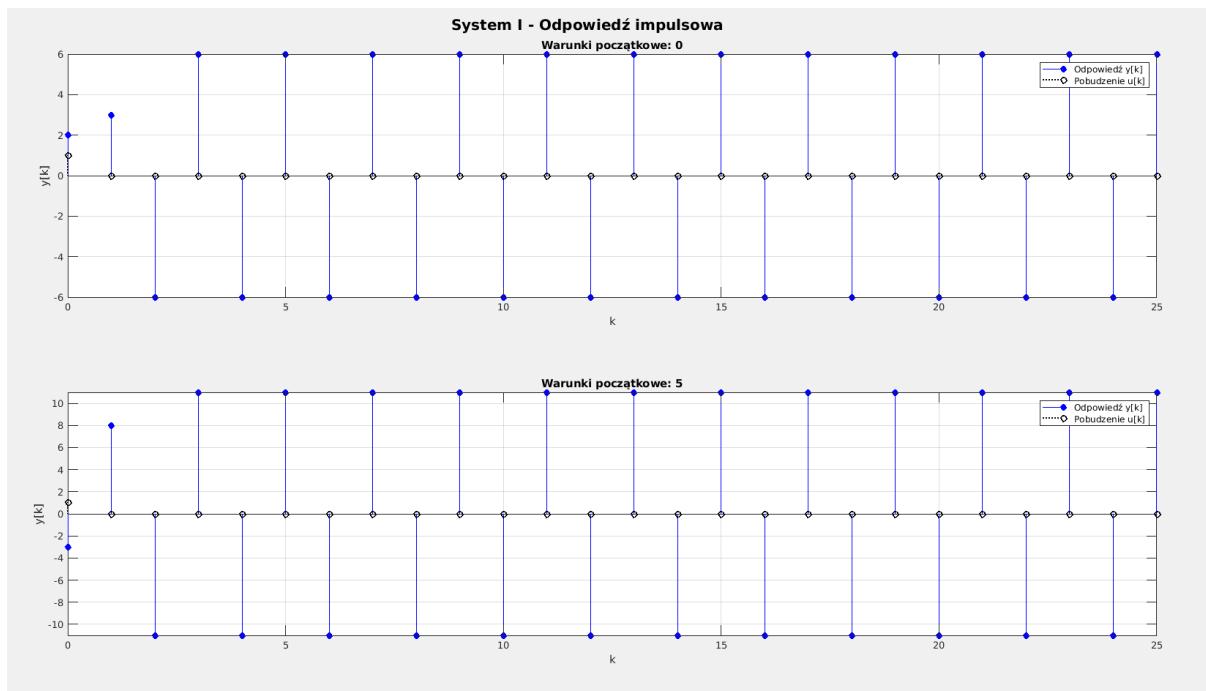
Tabela 1: Równania różnicowe do zdania nr 1.b

I	$y[k-1] + y[k] = 2u[k] + 5u[k-1] - 3u[k-2]$
II	$y[k-1] + 2y[k] = u[k]$
III	$y[k-2] - y[k-1] + y[k] = u[k] + u[k-1] - 3u[k-3]$

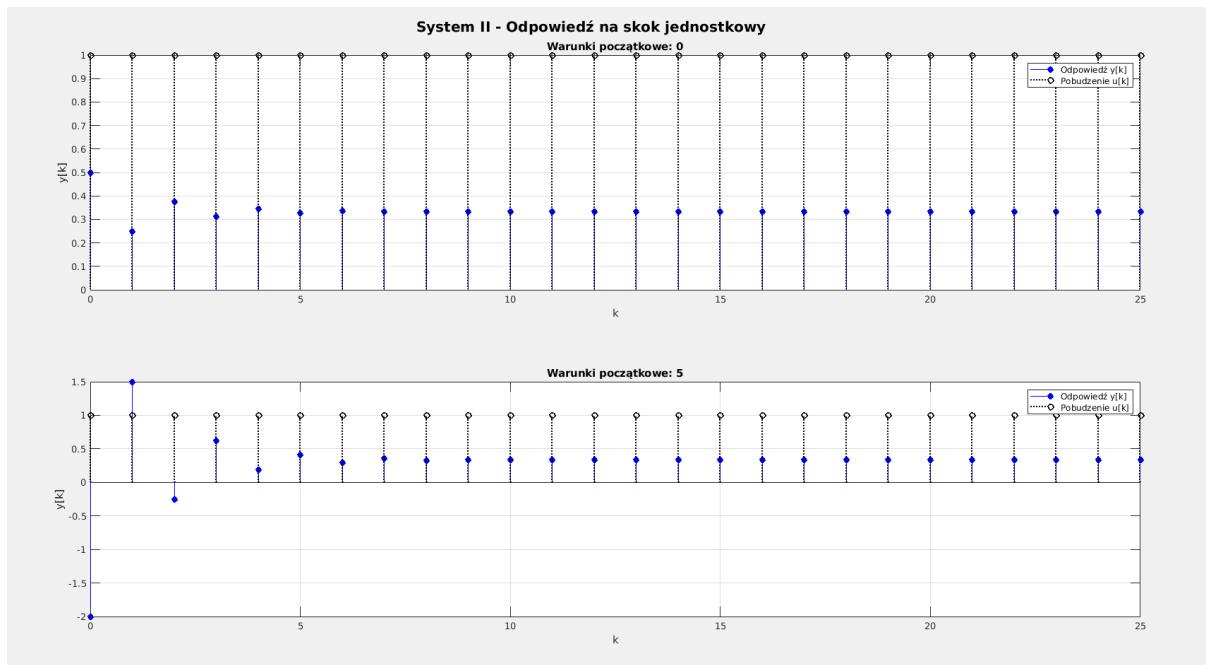
Należało zasymulować odpowiedź tych systemów na pobudzenia typu skok jednostkowy oraz impuls. Trzeba było przyjąć dwa różne kombinacje stanów początkowych: dla systemu nr I i nr II warunkami początkowymi były: $y_{k-1} = 0$ oraz $y_{k-1} = 5$. Natomiast dla systemu III warunkami początkowymi były $y_{k-1} = 0 \& y_{k-2} = 0$ oraz $y_{k-1} = 4 \& y_{k-2} = 7$.

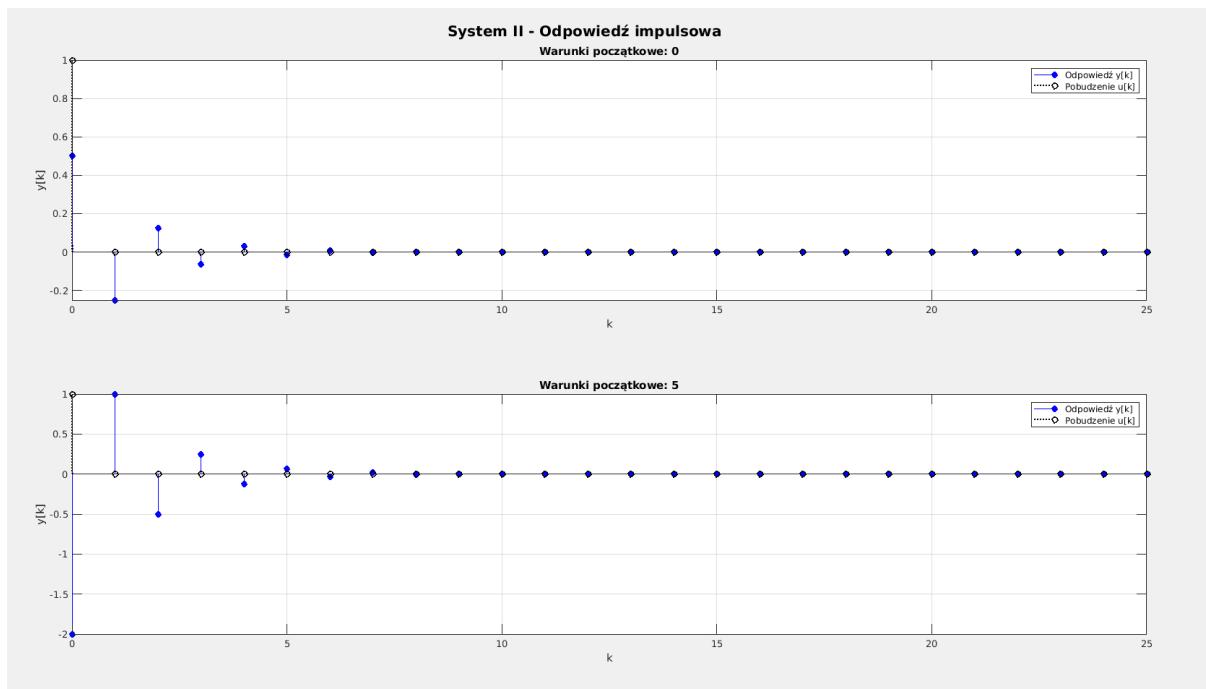
Rysunek 1: Odpowiedź na skok jednostkowy systemu I

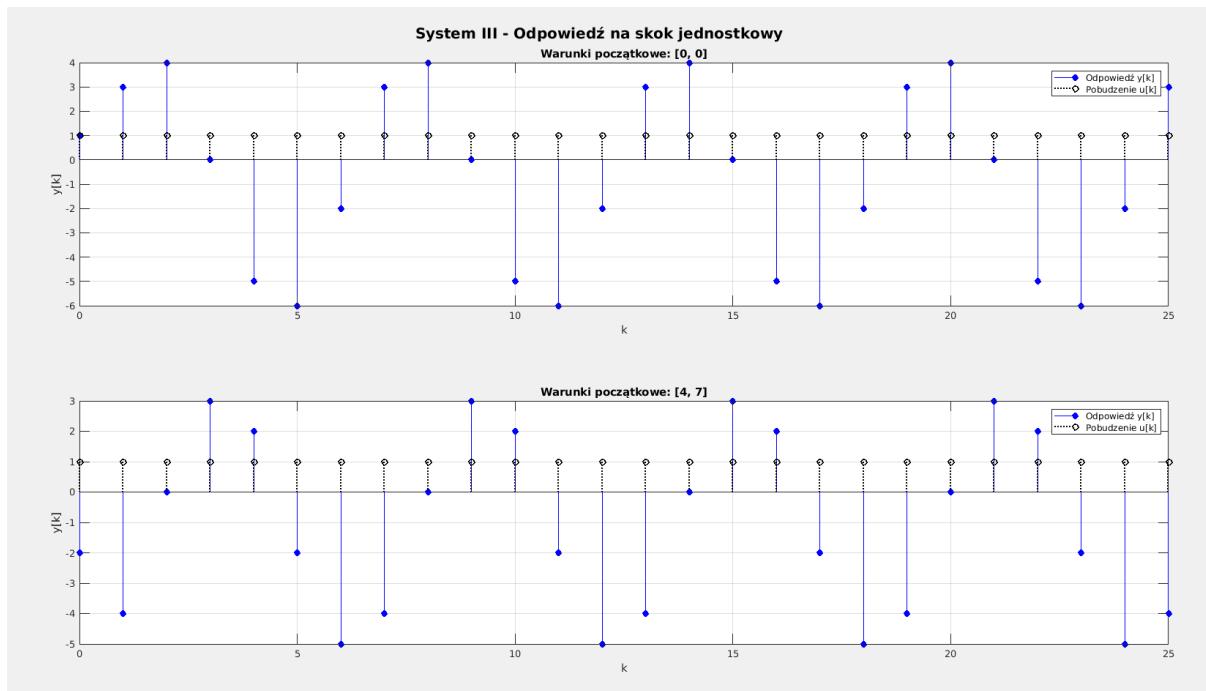
Rysunek 2: Odpowiedź systemu I na impuls

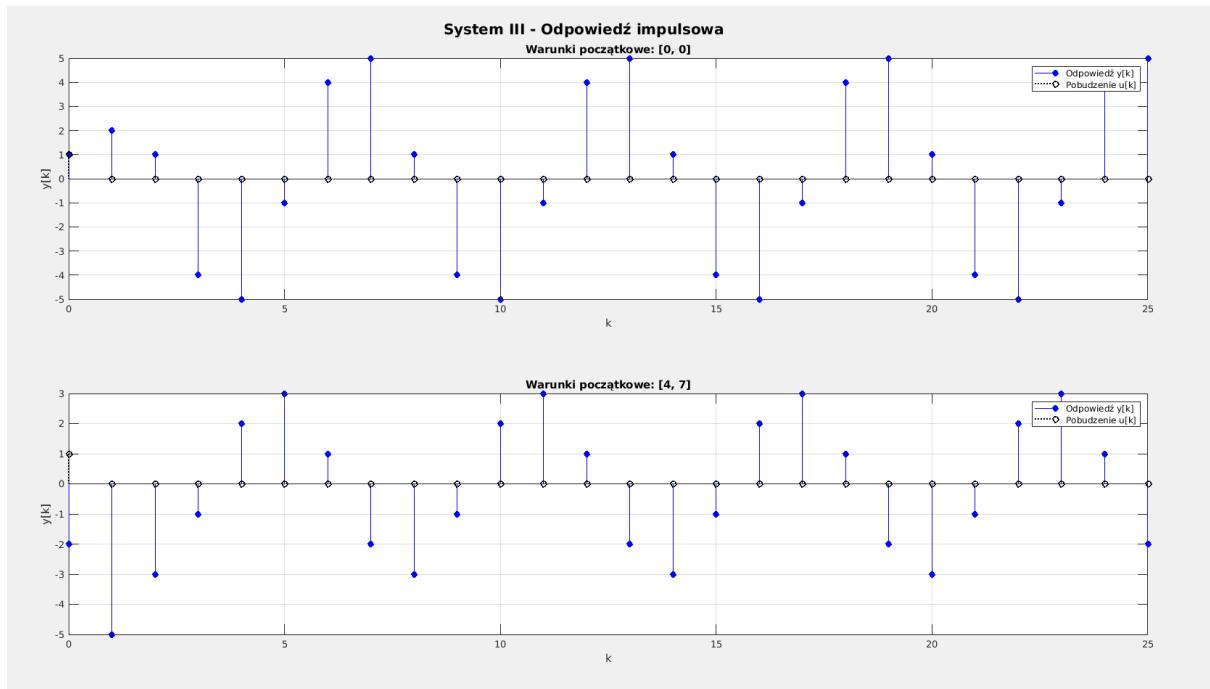
Rysunek 3: Odpowiedź na skok jednostkowy systemu II

Rysunek 4: Odpowiedź systemu II na impuls

Rysunek 5: Odpowiedź na skok jednostkowy systemu III

Rysunek 6: Odpowiedź systemu III na impuls

1.3 1c,d,e

Transmitancja systemu:

$$G_1(s) = \frac{3}{(s+2)(s+1)(s-1)}$$

Odpowiedź impulsowa systemu:

$$g_1(t) = e^{-2t} - \frac{3e^{-t}}{2} + \frac{e^t}{2}$$

Zdyskretyzowana odpowiedź impulsowa systemu:

$$g_1(kt) = e^{-2k} - \frac{3e^{-k}}{2} + \frac{e^k}{2}$$

Transmitancja dyskretna systemu:

$$G_1(z) = \frac{z}{2(z-e)} - \frac{3z}{2(z-e^{-1})} + \frac{z}{z-e^{-2}}$$

Odwrotna Transformata Z systemu :

$$Z^{-1}\{G_1(z)\} = \frac{e^{-2k}(e^k-1)^2(e^k+2)}{2} = e^{-2k} - \frac{3e^{-k}}{2} + \frac{e^k}{2}$$

Otrzymana odwrotna Transformata Z systemu jest taka sama jak oryginal.

2 Zadanie 2

Dla systemu o transmitancji:

$$G_2(s) = \frac{3}{(s+2)(s+1)(s-1)}$$

Za pomocą polecenia c2d() dokonać transformacji systemu w czasie ciągłym. System po transformacji:

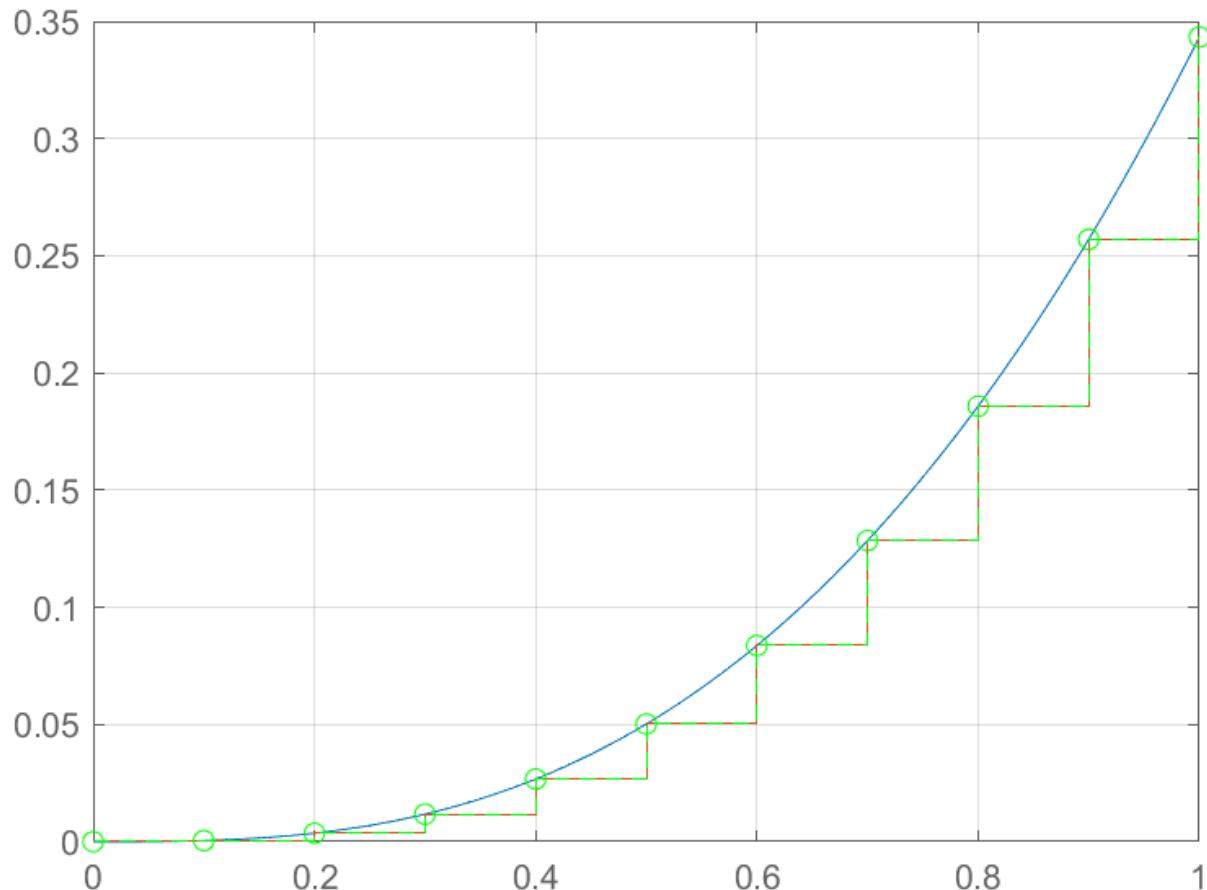
$$G_s(z) = \frac{0.0004762z^2 + 0.001814z + 0.0004309}{z^3 - 2.829z^2 + 2.646z - 0.8187}$$

Dla 4 czasów próbkowania należało przekształcić otrzymaną transmitancję w równania różnicowe. Wybrane czasy próbkowania to: 0.1s, 0.25s, 0.5s, 1s. Wynik odpowiedzi dla układu z warunkami początkowymi jest oznaczone zieloną linią przerywaną.

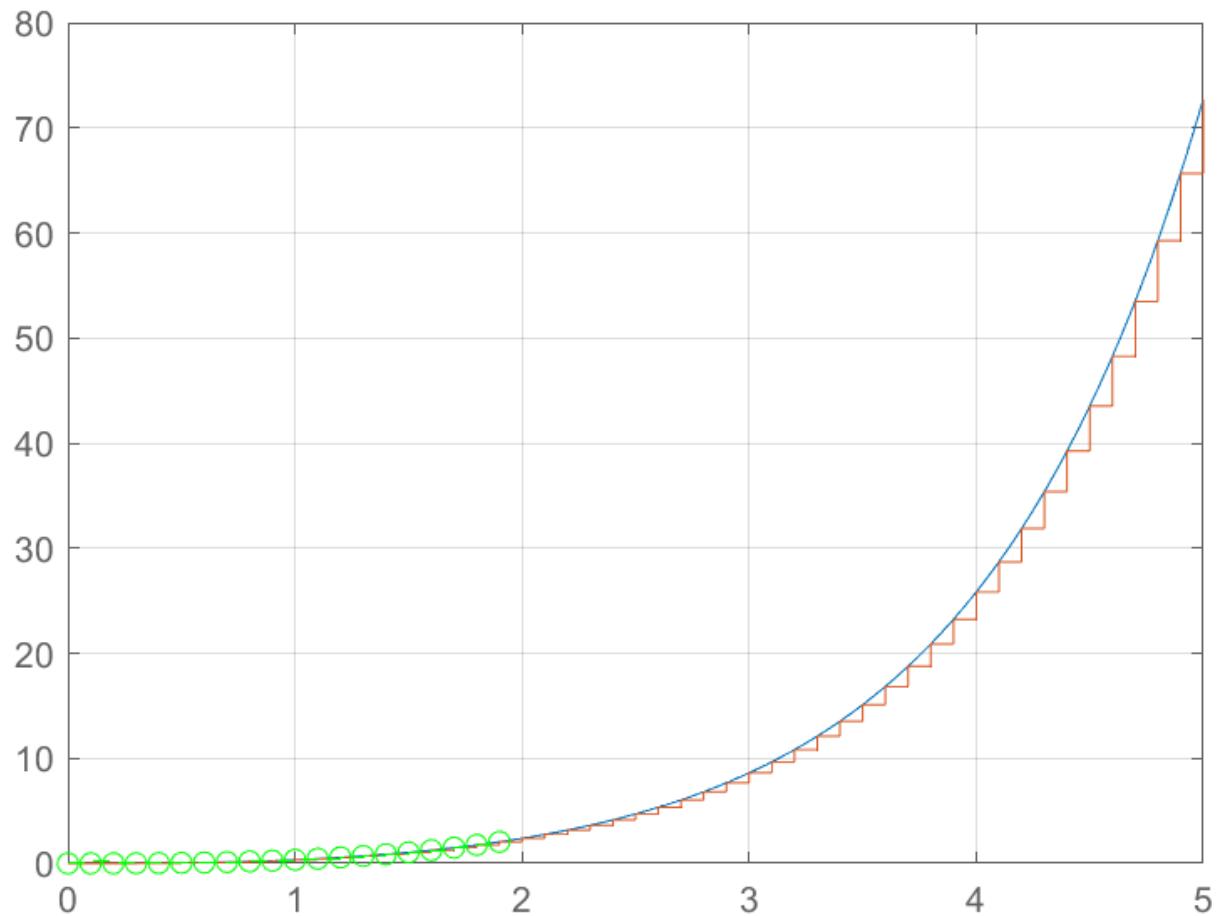
Otrzymane równania różnicowe dla warunków początkowych [0,0,0]:

Dla 0.1s:

$$y[n] = 0.0005u[n-1] + 0.0018u[n-2] + 0.0004u[n-3] + 2.8287y[n-1] - 2.6457y[n-2] + 0.8187y[n-3] + 2.0561$$

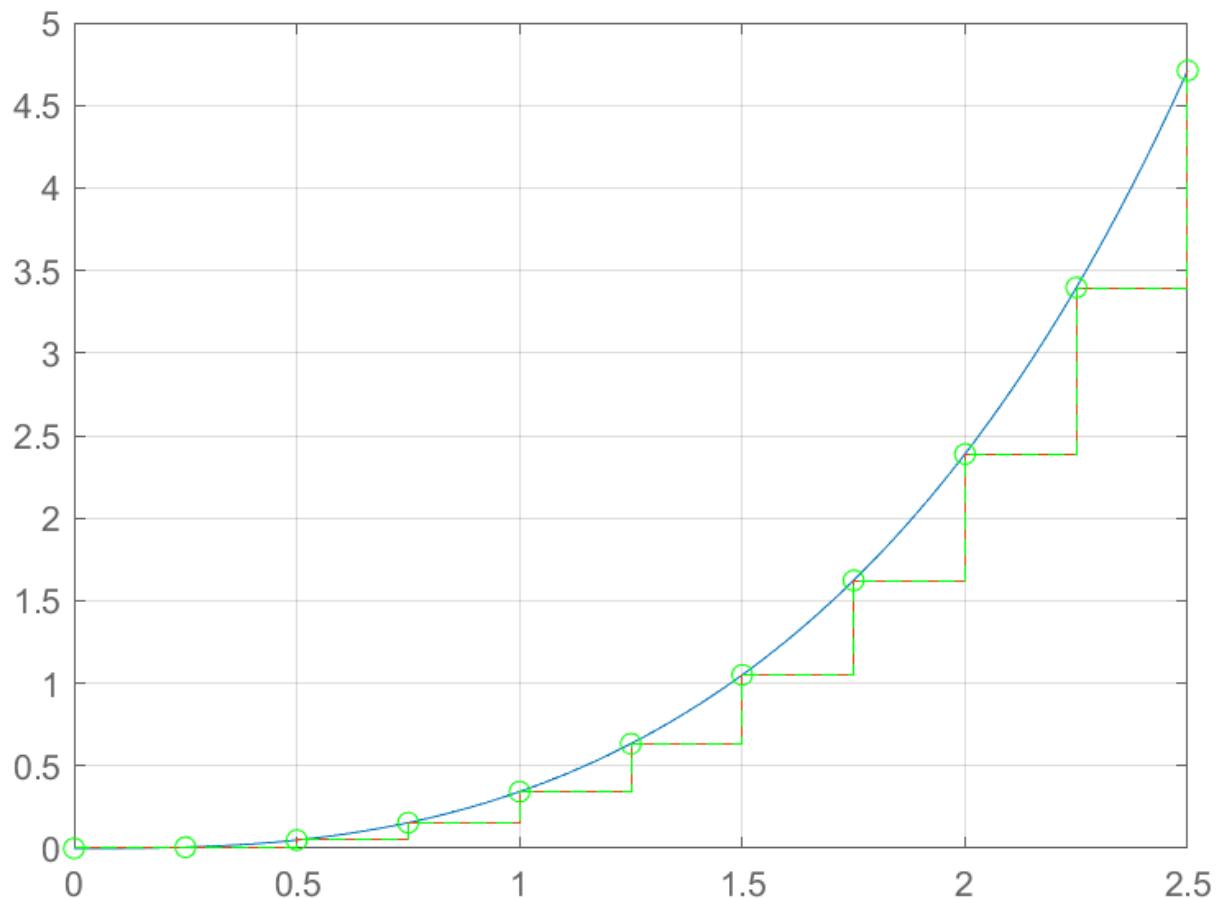
Rysunek 7: Pierwsze 10 próbek Odpowiedzi układu na pobudzenie skokiem jednostkowym dla $T_s = 0,1$ s.

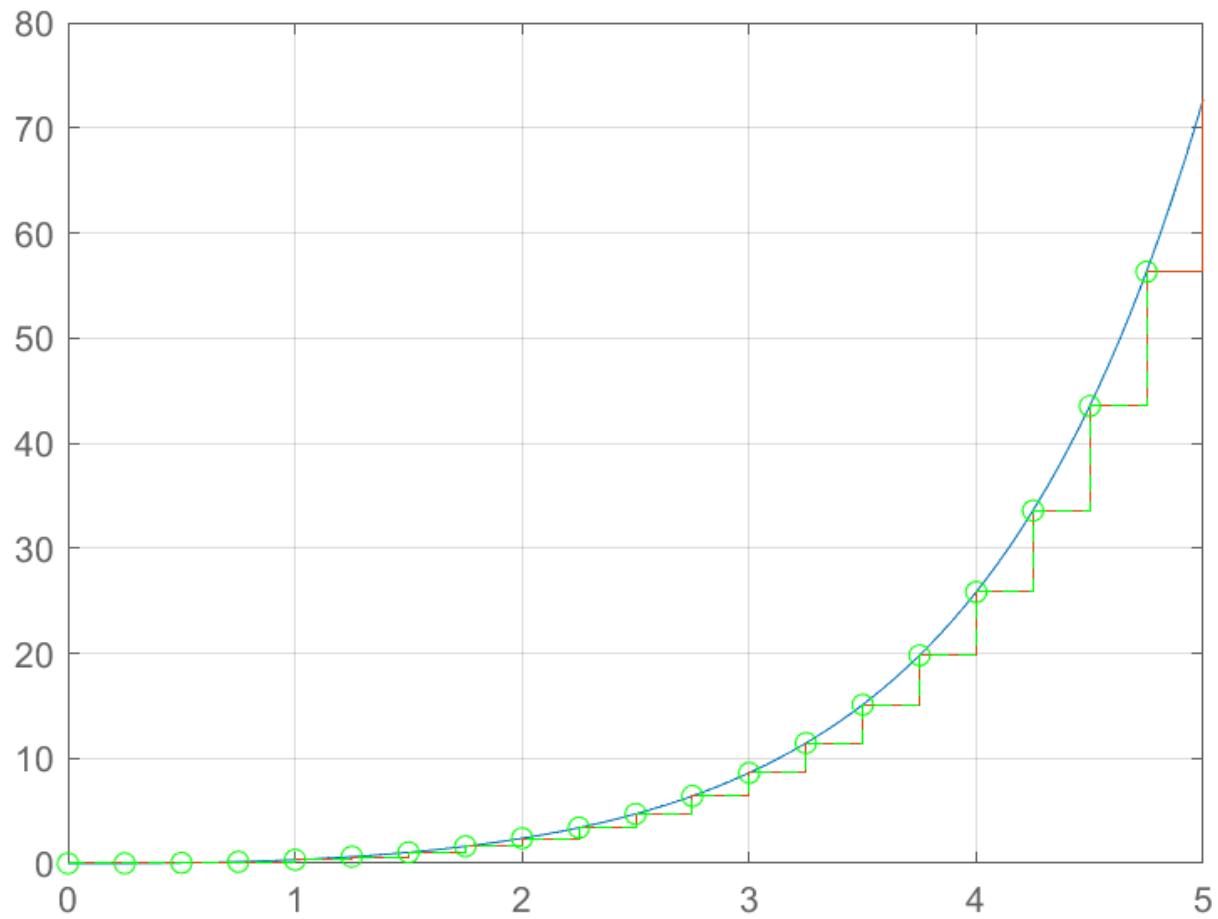
Rysunek 8: Odpowiedź układu na pobudzenie skokiem jednostkowym przez pierwsze 5 sekund dla $T_s = 0,1\text{s}$.

Dla 0.25s:

$$y[n] = 0.0069u[n-1] + 0.0247u[n-2] + 0.0054u[n-3] + 2.6694y[n-1] - 2.2512y[n-2] + 0.6065y[n-3] + 56.3051$$

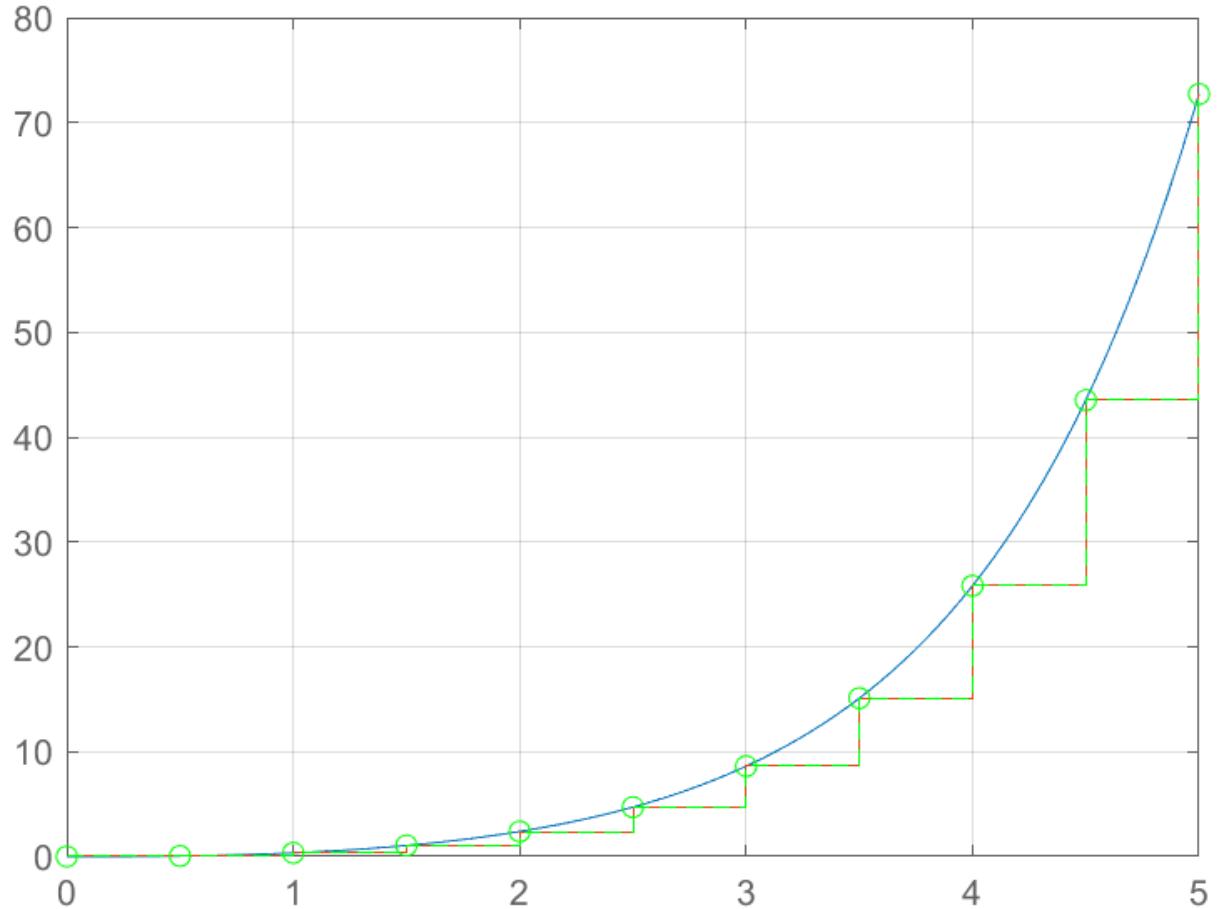
Rysunek 9: Pierwsze 10 próbek Odpowiedzi układu na pobudzenie skokiem jednostkowym dla $T_s = 0,25s$.

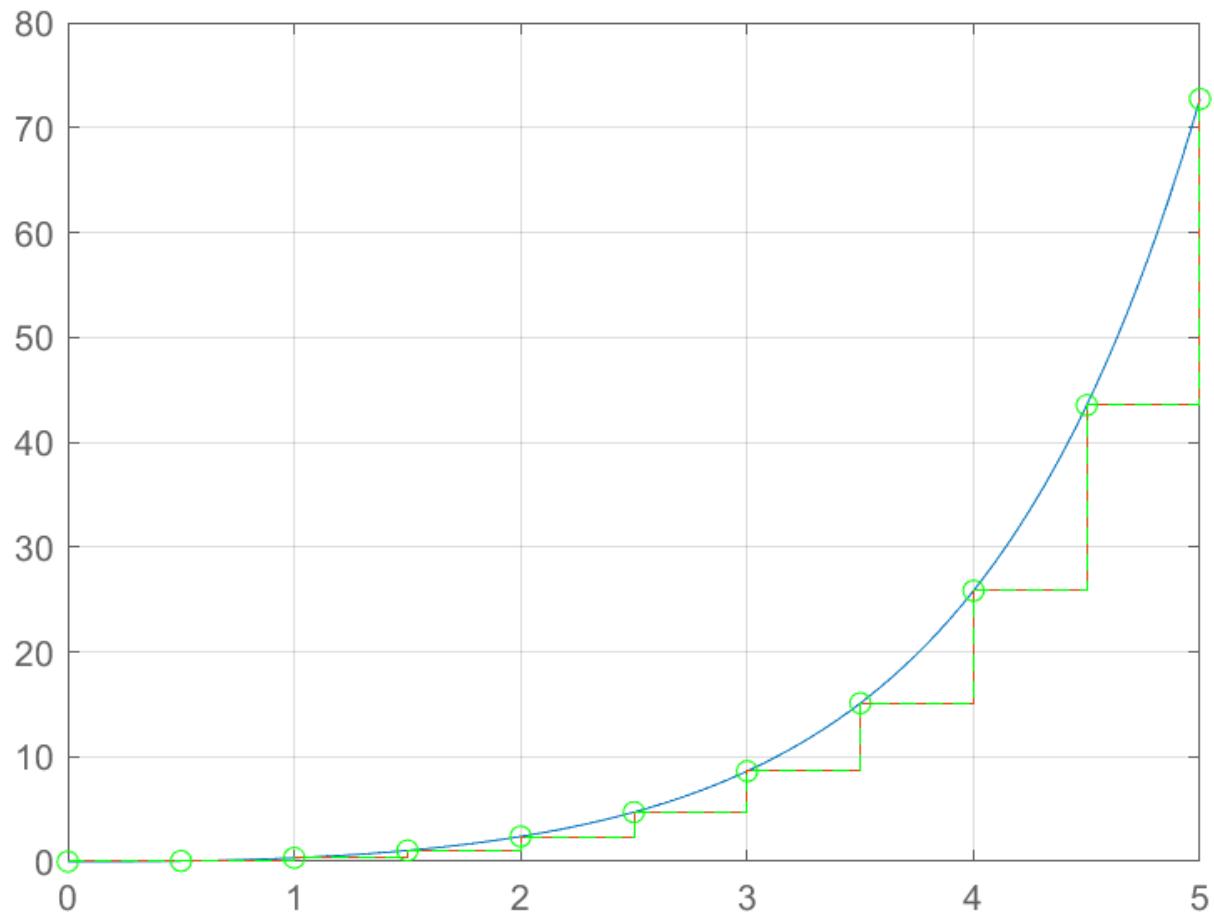
Rysunek 10: Odpowiedź układu na pobudzenie skokiem jednostkowym przez pierwsze 5 sekund dla $T_s = 0,25\text{s}$.

Dla 0.5s:

$$y[n] = 0.0502u[n-1] + 0.1613u[n-2] + 0.0305u[n-3] + 2.6231y[n-1] - 1.8297y[n-2] + 0.3679y[n-3] \quad 6.6784e+03$$

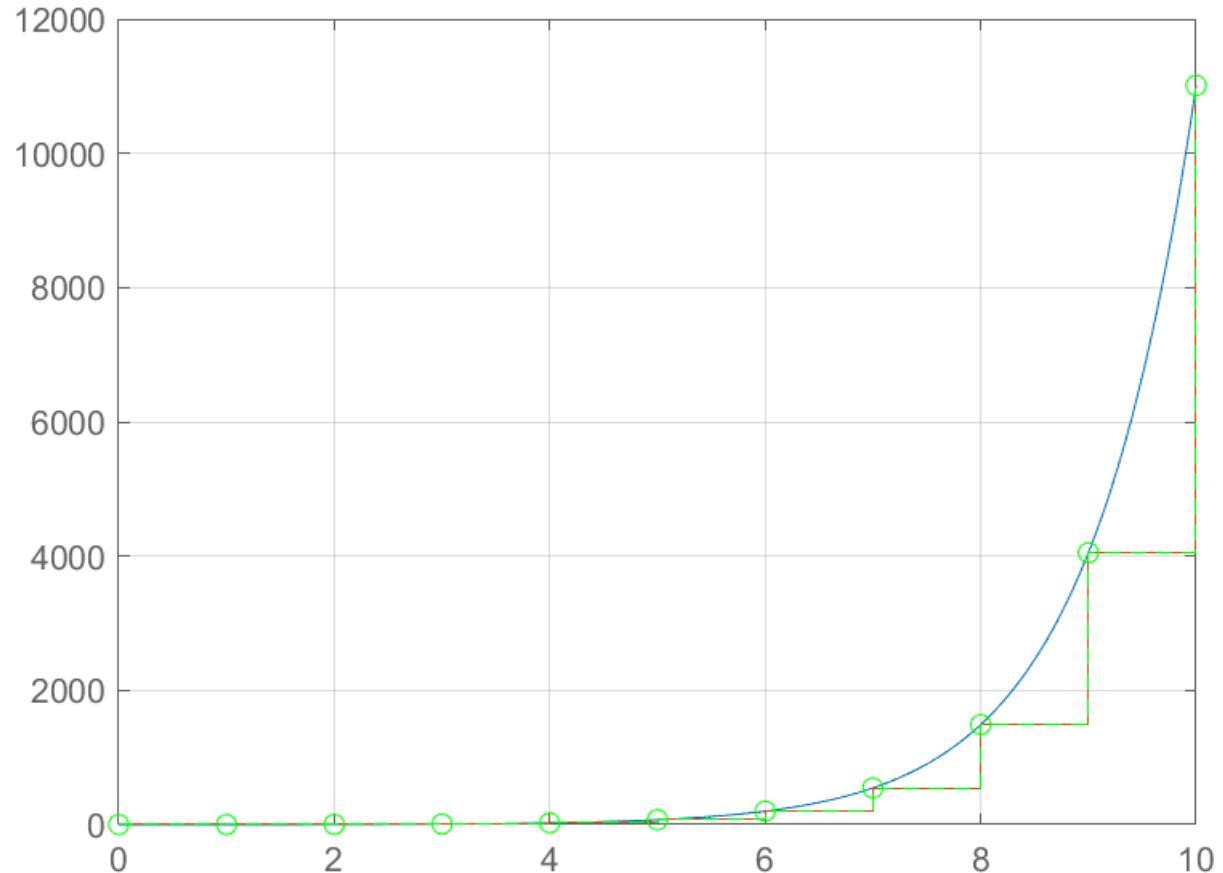
Rysunek 11: Pierwsze 10 próbek Odpowiedzi układu na pobudzenie skokiem jednostkowym dla $T_s = 0.5s$.

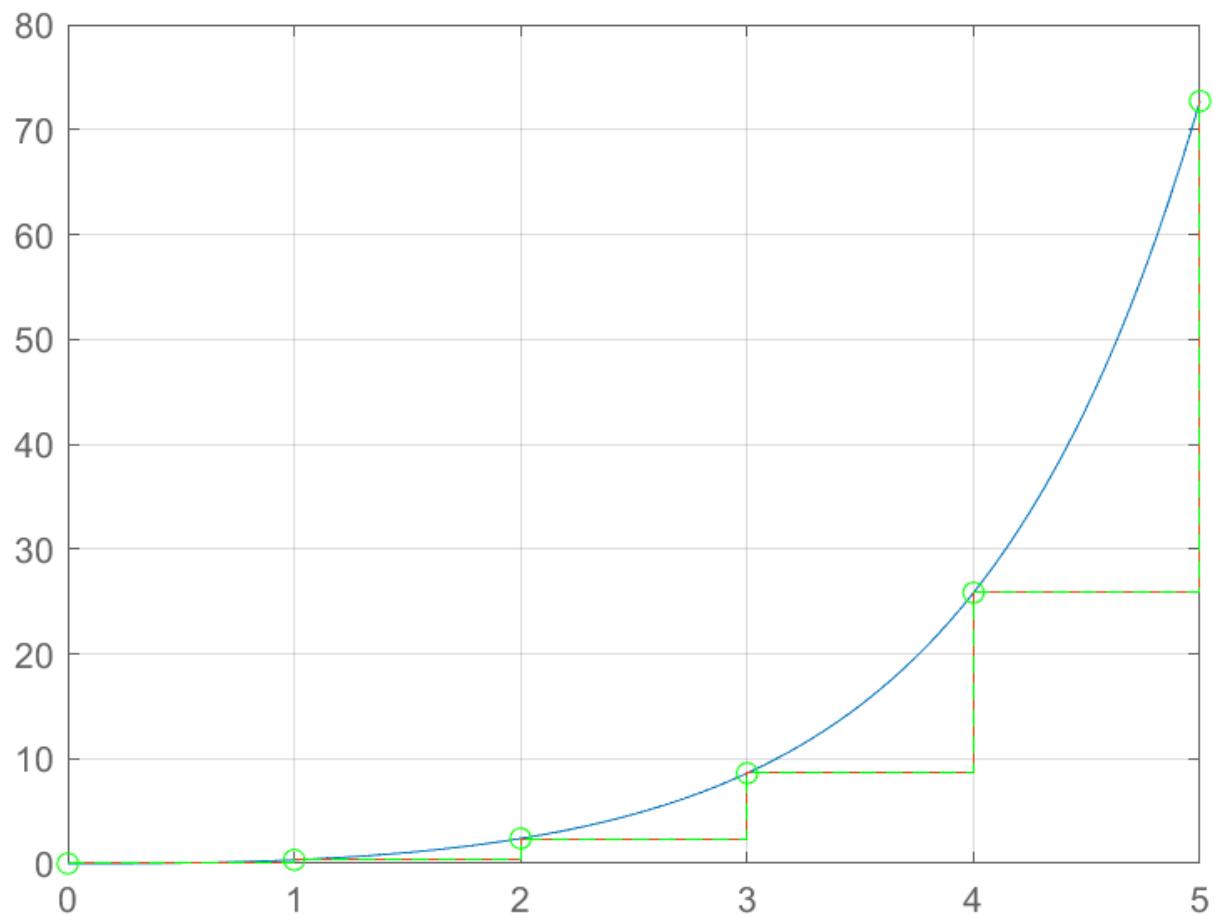
Rysunek 12: Odpowiedź układu na pobudzenie skokiem jednostkowym przez pierwsze 5 sekund dla $T_s = 0,5\text{s}$.

Dla 1s:

$$y[n] = 0.3433u[n-1] + 0.9392u[n-2] + 0.1263u[n-3] + 3.2215y[n-1] - 1.4177y[n-2] + 0.1353y[n-3] + 8.9241e+07$$

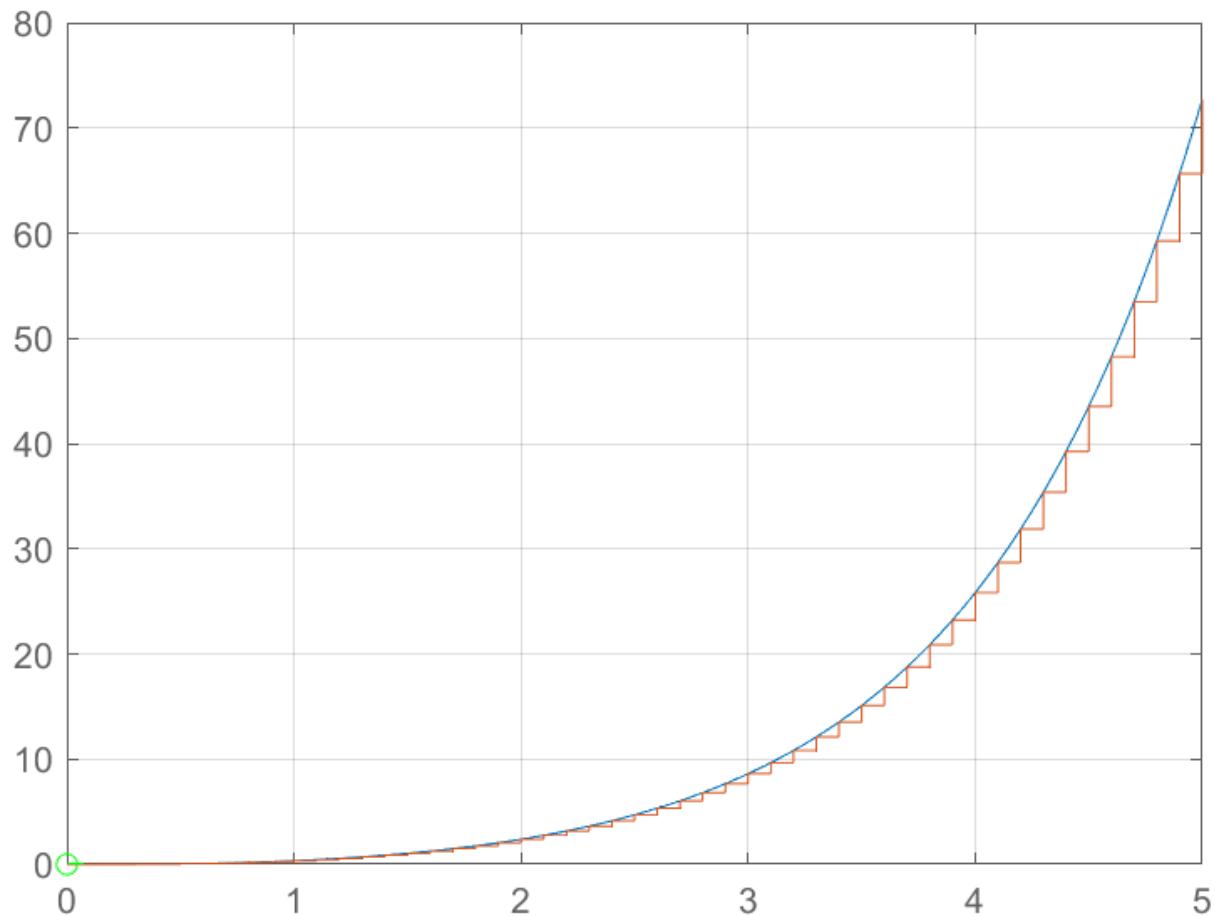
Rysunek 13: Pierwsze 10 próbek Odpowiedzi układu na pobudzenie skokiem jednostkowym dla $T_s = 1\text{s}$.

Rysunek 14: Odpowiedź układu na pobudzenie skokiem jednostkowym przez pierwsze 5 sekund dla $T_s = 1\text{s}$.

Otrzymane równania różnicowe dla warunków początkowych [1,2,3]: Dla 0.1s:

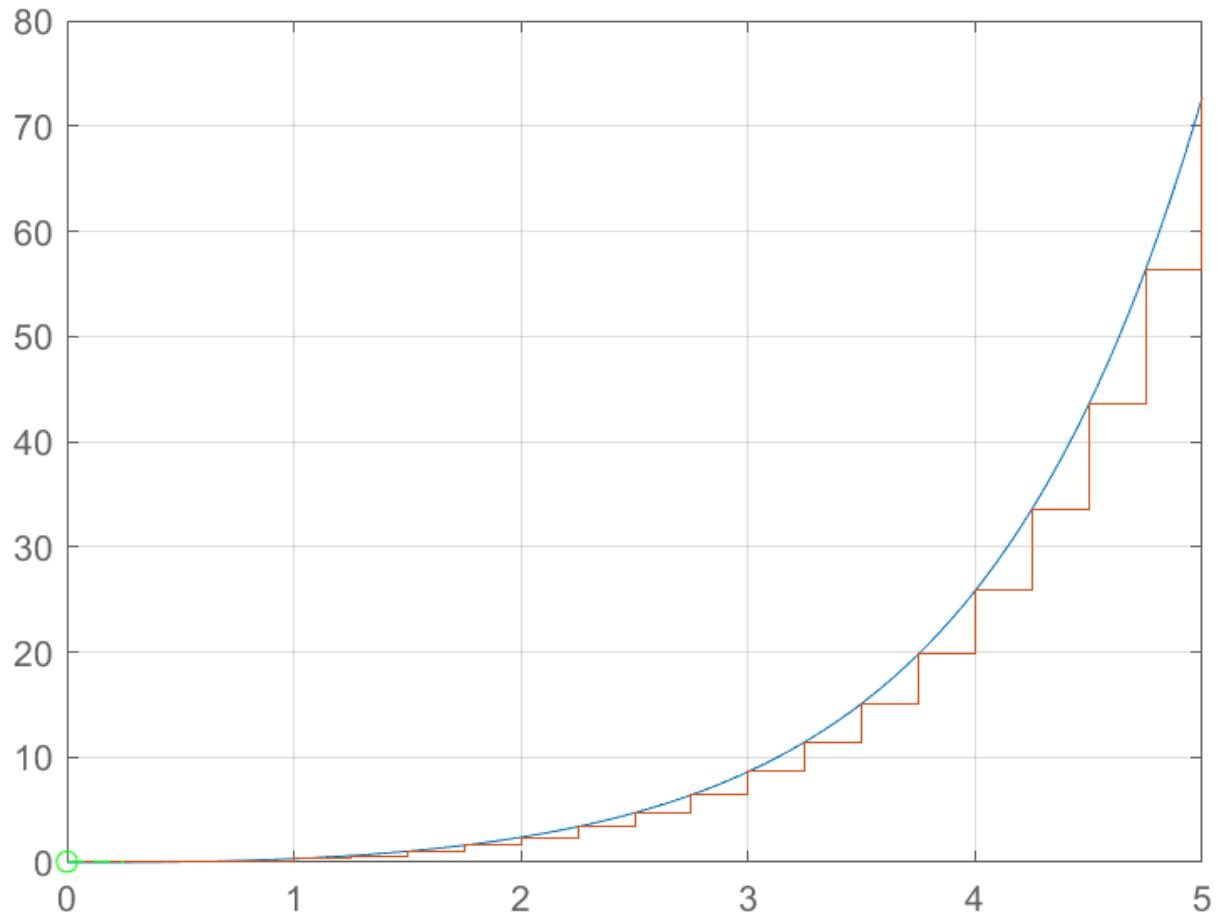
$$y[n] = 0.0005u[n-1] + 0.0018u[n-2] + 0.0004u[n-3] + 2.8287y[n-1] - 2.6457y[n-2] + 0.8187y[n-3] - 31.3291$$

Rysunek 15: Pierwsze 10 próbek Odpowiedzi układu na pobudzenie skokiem jednostkowym dla $T_s = 0,1s$.

Dla 0.25s:

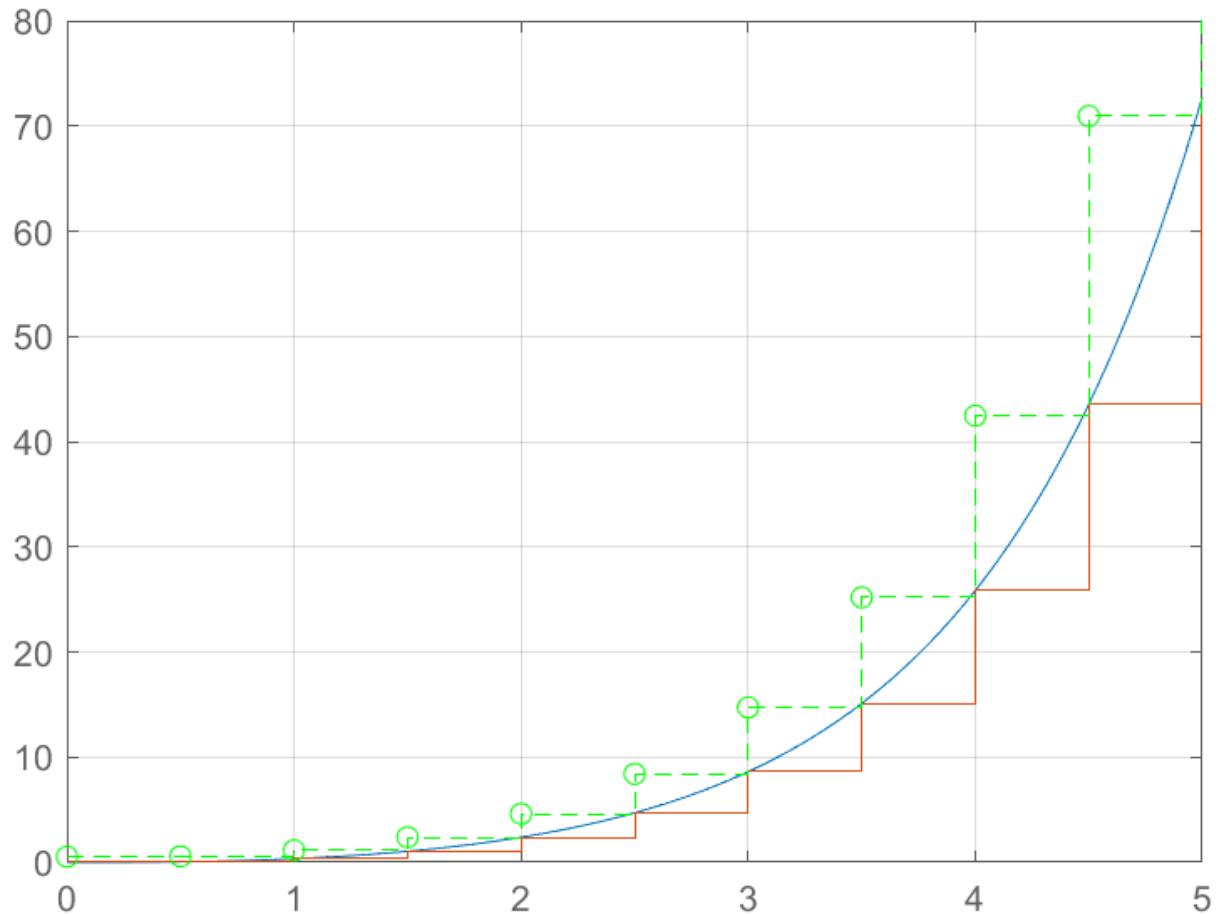
$$y[n] = 0.0069u[n-1] + 0.0247u[n-2] + 0.0054u[n-3] + 2.6694y[n-1] - 2.2512y[n-2] + 0.6065y[n-3] - 138.7633$$

Rysunek 16: Pierwsze 10 próbek Odpowiedzi układu na pobudzenie skokiem jednostkowym dla $T_s = 0,25s$.

Dla 0.5s:

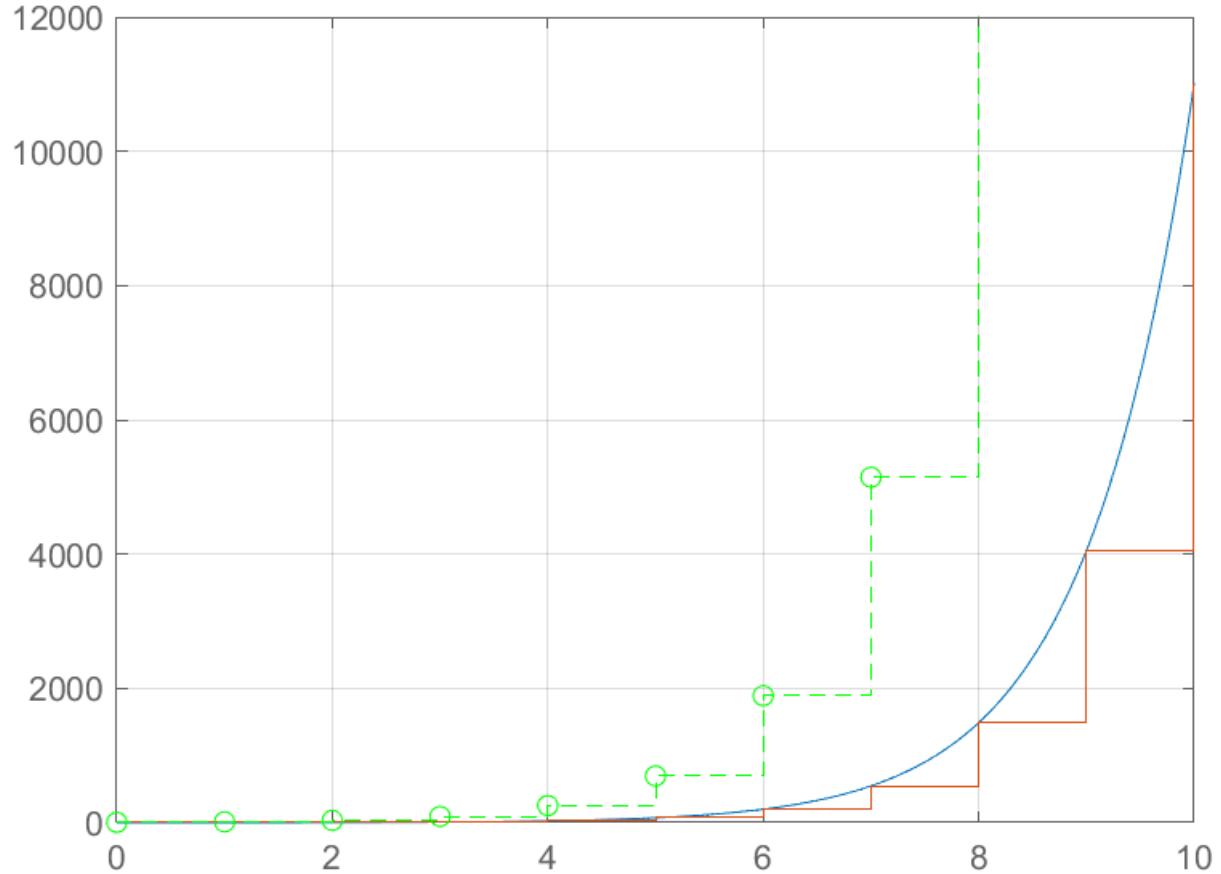
$$y[n] = 0.0502u[n-1] + 0.1613u[n-2] + 0.0305u[n-3] + 2.6231y[n-1] - 1.8297y[n-2] + 0.3679y[n-3] + 1.0748e+04$$

Rysunek 17: Pierwsze 10 próbek Odpowiedzi układu na pobudzenie skokiem jednostkowym dla $T_s = 0,5s$.

Dla 1s:

$$y[n] = 0.3433u[n-1] + 0.9392u[n-2] + 0.1263u[n-3] + 3.2215y[n-1] - 1.4177y[n-2] + 0.1353y[n-3] + 8.3751e+08$$

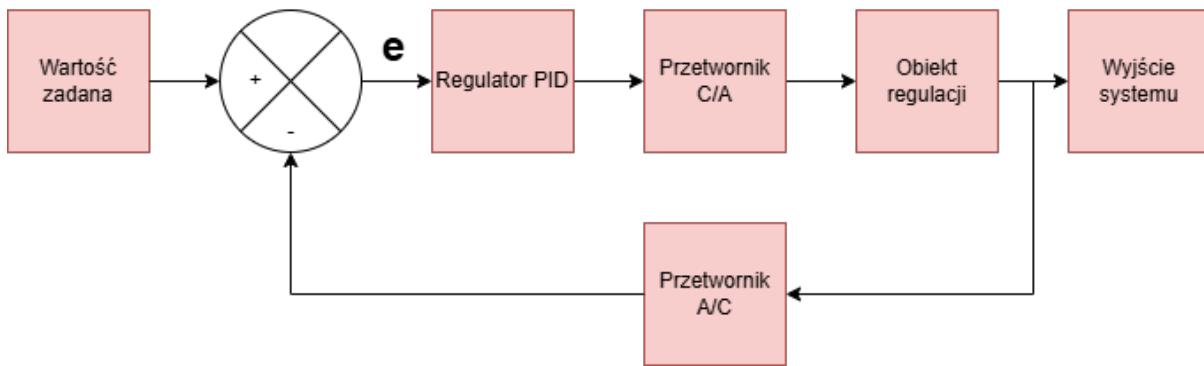
Rysunek 18: Pierwsze 10 próbek Odpowiedzi układu na pobudzenie skokiem jednostkowym dla $T_s = 1\text{s}$.

Tabela 2: Porównanie wyników po 20 iteracjach dla różnych czasów próbkowania dla różnych warunków początkowych

Czas [s]	WP: 0-0-0	WP: 1-2-3
0.1	2.0561	-31.3291
0.25	56.3051	-138.7633
0.5	6.6784×10^3	1.0748×10^4
1.0	8.9241×10^7	8.3751×10^8

3 Zadanie 3

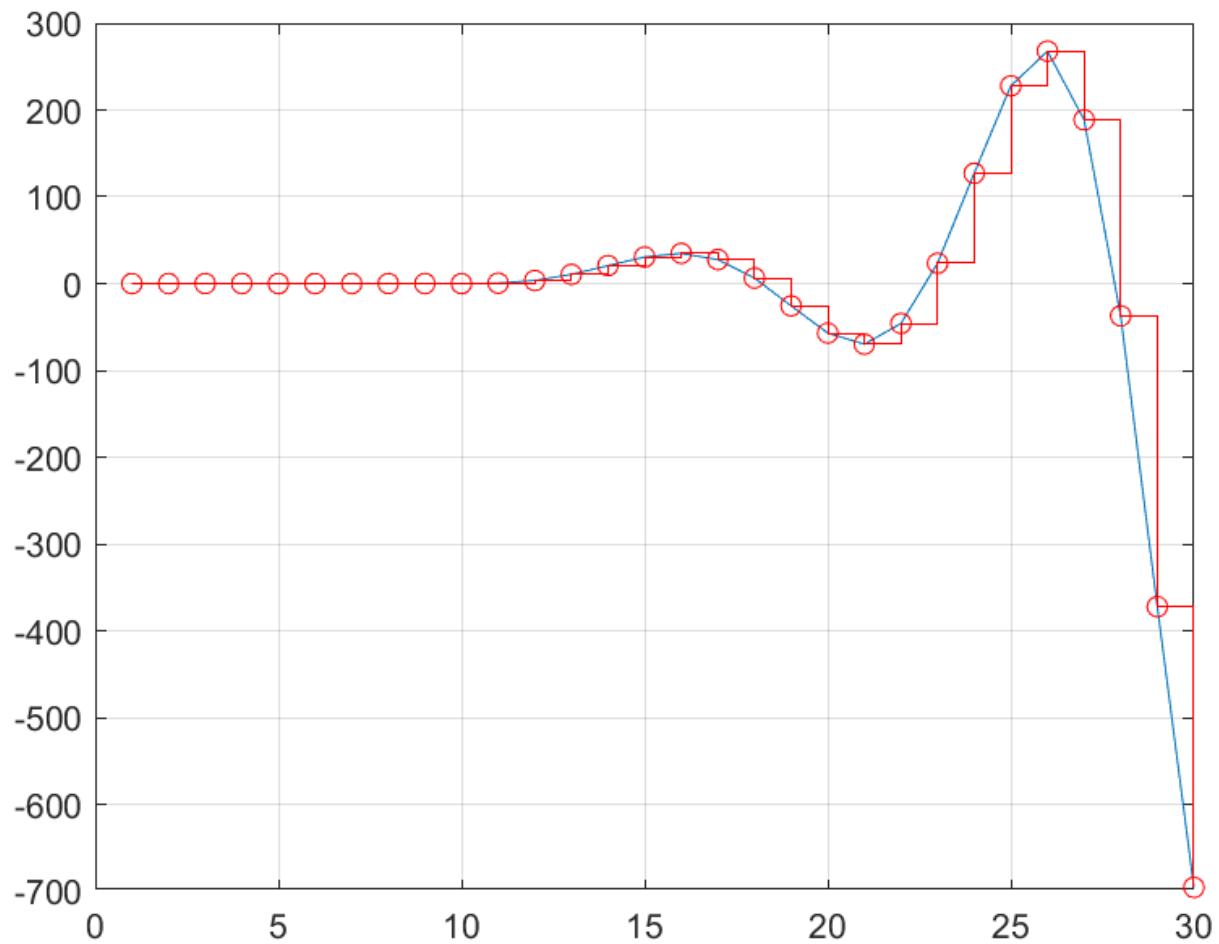
Schemat regulatora PID:

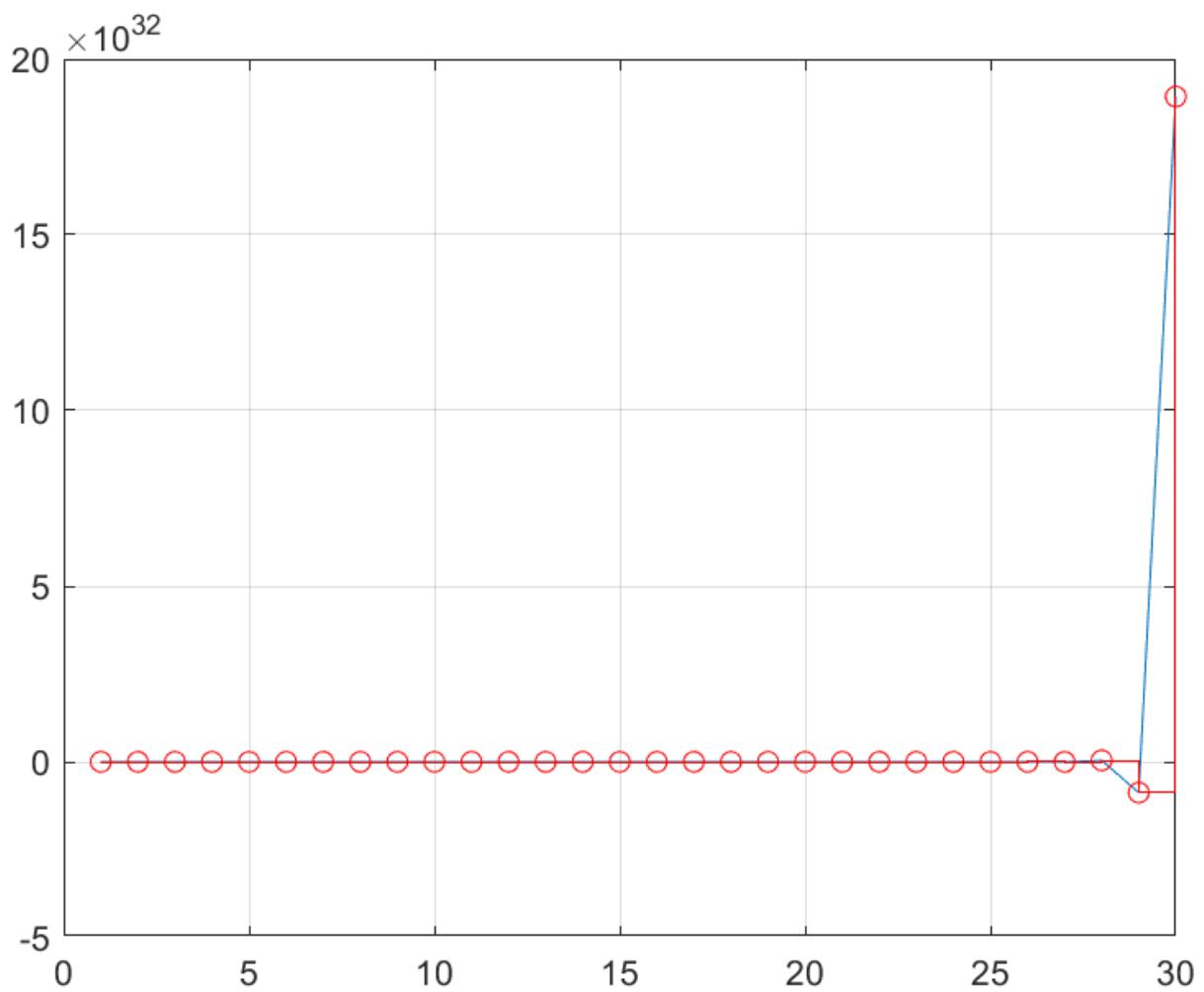
Rysunek 19

Części regulatora:

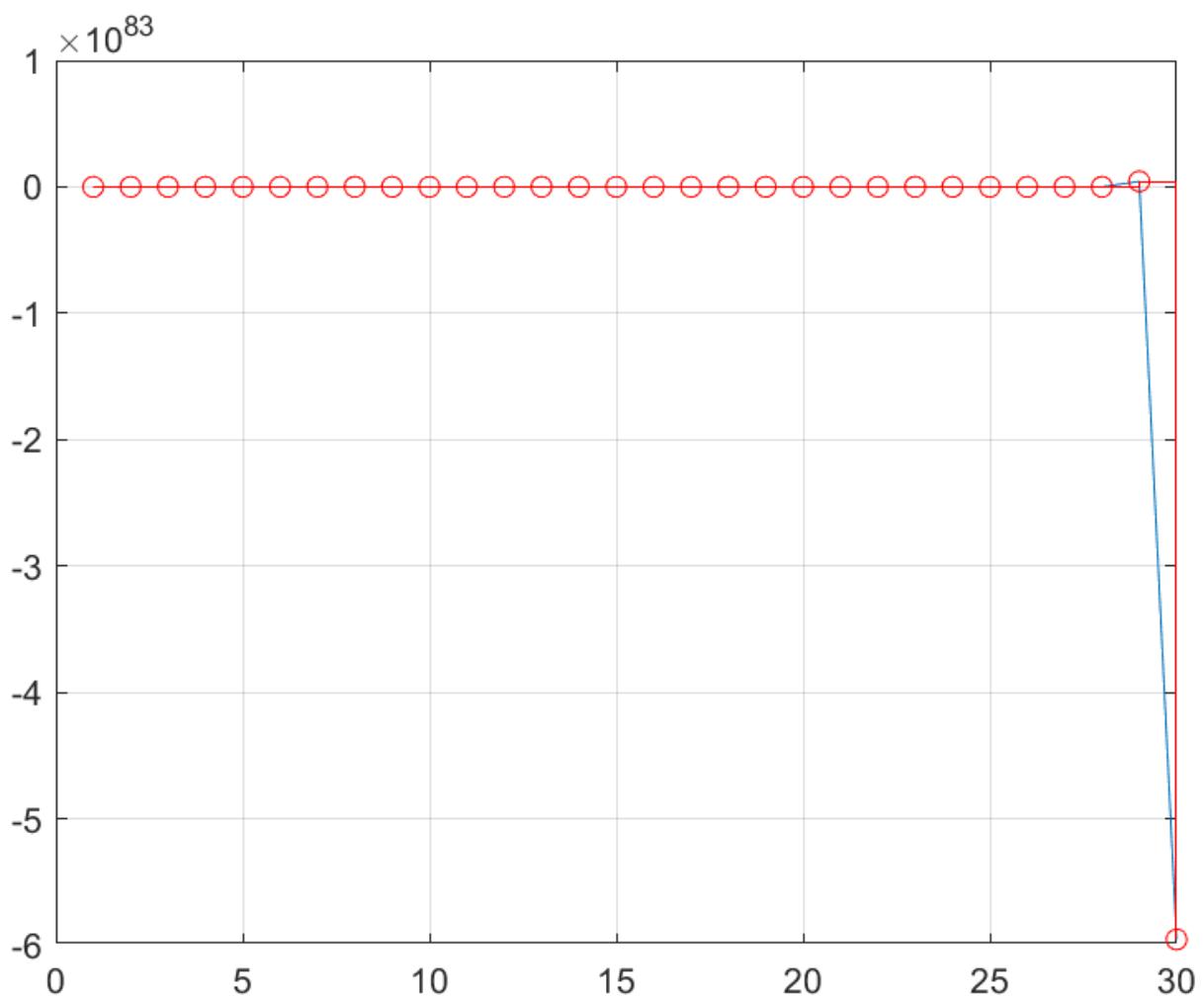
- Wartość zadana – Pożądana wartość systemu którą chcemy osiągnąć.
- Porównanie(punkt dodawania) – Oblicza błąd(uchyb)regulacji $e = \text{wartosc_zadana} - \text{wyjscie}_{\text{systemu}}$ wynik ten jest podstawą działania regulatora.
- Regulator PID – obiekt regulujący .
- Przetwornik C/A – Zamienia sygnał dyskretny wytworzony przez regulator PID na sygnał ciągły który może być użyty przez rzeczywisty obiekt regulacji.
- Obiekt regulacji – fizyczny system który chcemy sterować przyjmuje sygnał ciągły i wytwarza wyjście systemu.
- Przetwornik A/C – Próbkuje wyjście systemu obiektu i zamienia go na postać dyskretną wartość ta jest porównywana do obliczenia błędu regulacji który jest używany przez regulator PID.

Rysunek 20: Odpowiedź układu przez pierwsze 30 próbek dla $T_s=0,1\text{s}$

Rysunek 21: Odpowiedź układu przez pierwsze 30 próbek dla $T_s=0,5\text{s}$

Rysunek 22: Odpowiedź układu przez pierwsze 30 próbek dla $T_s=01s$

Analiza stabilności za pomocą kryterium Jury'ego:

Przykładowe sprawdzenie stabilności systemu za pomocą kryterium Jury dla: $T_s = 1s$ $K_p = 10$ $K_i = 1$

Obiekt ma postać po dyskretyzacji:

$$\frac{3,524 \cdot z^3 + 6,728 \cdot z^2 - 7,608 \cdot z - 1,235}{z^4 - 4,221 \cdot z^3 + 4,638 \cdot z^2 - 1,553 \cdot z + 0,1353}$$

Mianownik - wielomian charakterystyczny układu $D(z)$

Zasada 1: $D(1) > 0$

$$D(1) = 1 - 4,221 + 4,638 - 1,553 + 0,1353 = 0,0003$$

Zasada 2: $(-1)^N D(-1) > 0$, gdzie N to stopień wielomianu

$$(-1)^4 \cdot (1 + 4,221 + 4,638 + 1,553 + 0,1353) > 0$$

Zasada 3 $|a_0| < a_N$

$$0,1353 < 1$$

Zasada 4

Szereg Jury:

a	1	-4,2215	4,6382	-1,5530	0,1353
	0,1353	-1,5530	4,6382	-4,2215	1
b	0,9817	-4,0113	4,0113	-0,9817	0
	-0,9817	4,0113	-4,0113	0,9817	0
c	0,9637	-3,9379	3,9379	0	0
	3,9379	-3,9379	0,9637	0	0

$$|b_0| > |b_{N-1}|$$

$$0,9817 = 0,9817 \text{ system nieciągły}$$

w testach komputerowych wykazuje, że układ nie jest stabilny od zasady 1. Ponieważ równanie obiektu wyświetliło zaokrąglając liczby ale do obliczeń wykorzystywane nie zaokrąglone.

Rysunek 23: Ręczna analiza kryterium stabilności Jury.

Kryterium Jurr'ego zaimplementowany w środowisku matlab:

```
blad w 1
blad w 4
blad w 4
    1.0000   -4.2215    4.6392   -1.5530    0.1353
    0.1353   -1.5530    4.6392   -4.2215    1.0000
    1.2102   -4.8493    5.2105   -1.6883      0
   -1.6883    5.2105   -4.8493    1.2102      0
    1.4645   -5.8686    6.3056      0      0
    6.3056   -5.8686    1.4645      0      0

ans =
"układ niestabilny"
```

Rysunek 24: Analiza komputerowa kryterium stabilności Jury

Ponieważ mamy sta obiektu - kryterium Hurwicza.

$$\frac{3k_p \cdot s + 3k_i}{s^4 + 2s^3 - s^2 - 2s + 3k_p \cdot s + 3k_i}$$

$$\alpha_1 = 1 \quad \alpha_2 = 2 \quad \alpha_3 = -1 \quad \alpha_4 = 3k_p \cdot 2 \quad \alpha_5 = 3k_i$$

$$H = \begin{bmatrix} 2 & 3k_p \cdot 2 & 0 & 0 \\ 1 & -1 & 3k_i & 0 \\ 0 & 2 & 3k_p \cdot 2 & 0 \\ 0 & 1 & -1 & 3k_i \end{bmatrix}$$

$$\Delta_1 = 2 > 0$$

$$\Delta_2 = -2 - 3k_p \cdot 2 = -3k_p > 0 \Rightarrow k_p < 0$$

$$\begin{aligned} \Delta_3 &= -6k_p + 4 - 12k_i - (3k_p \cdot 2)^2 = \\ &= -6k_p + 4 - 12k_i - 8k_p^2 + 12k_p - 4 = \\ &= (-8k_p^2 + 6k_p) - 12k_i > 0 \end{aligned}$$

dla $k_p < 0$

Zawsze ujemne więc $-12k_i > 0 \Rightarrow k_i < 0$

$$\begin{aligned} \Delta_4 &= (-1)^{\frac{k_i}{2}} \cdot 3k_i (-8k_p^2 + 6k_p - 12k_i) = \\ &= 3k_i (-8k_p^2 + 6k_p - 12k_i) > 0 \end{aligned}$$

↓
z warunku nr. 3 sieby bytu dodatnie

k_i musi być mniejsze od zera co uniemożliwia spełnienie warunku 3, 4 naroz więc

nie ma takiej pary $k_p : k_i$ sieby wtedy byt stabilny

Rysunek 25: Ręczna analiza stabilności za pomocą kryterium stabilności Hurwicza

4 Wnioski

4.1 Zadanie 1

- Im mniejszy czas próbkowania (częstsze próbkowanie), tym dokładniejsza aproksymacja systemu ciągłego przez model dyskretny.
- Warunki początkowe mają duży wpływ na stan systemu. Dla systemu stabilnego takiego jak system II, będą one zanikać w czasie, natomiast dla systemu na granicy stabilności, będą miały one trwały efekt.
- Oberwując odpowiedź stabilnego systemu II możemy zauważyc, iż impuls wraz z przebiegiem czasu zostanie z tłumiony. Natomiast skok jednostkowy będzie miał trwał wpływ na system, który osiągnie nowy stan ustalony.
- Odpowiedź systemu I i III, na zarówno skok jednostkowy jak i impuls ma postać stałej niezanikającej oscylacji.
- Uzyskanie takiej samej odwrotnej transformaty z pokazuje, iż transformacja ta jest procesem odwracalnym.

4.2 Zadanie 2

- Im mniejszy czas próbkowania tym więcej „schodków”, im większy czas próbkowania tym większe schodki
- Po x iteracjach pętli liczącej równanie różnicowe dostajemy odpowiedź dla chwili $t = x * \text{czstotliwosc\_iteracji}$ systemu ciągłego, odpowiedź ta w danej chwili t pokrywa się z odpowiedzią układu ciągłego tylko dla warunków początkowych równych 0.

4.3 Zadanie 3

- Im mniejszy czas próbkowania (większa częstotliwość) tym lepiej oddany jest sygnał o czasie ciągłym ale wiąże się to z większym czasem obliczania.
- Nasz układ nie może być ustabilizowany przy pomocy regulatora PI, co zostało sprawdzone dla różnych nastaw i czasów próbkowania przy pomocy kryterium Jury, a potem dla przypadku ogólnego ale ciągłego przy pomocy kryterium Hurwitza.